KLUB NOVÝCH NEWCOMERS' CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ont., L5G 2A3, Canada.

No.9, Vol.25., září-September 1991.

KGB files may yield Wallenberg secrets

By Marcus Warren In Moscow

INFORMATION about the fate of the missing Swedish diplomat Raoul Wallenberg might yet be found in the KGB's archives, one of the organisation's new deputy heads suggested yesterday.

Documents released this week, including a record of Mr Wallenberg's arrest in Hungary in 1945, neither confirm nor contradict the official Soviet version that he died in prison two years later.

At a press conference in the Lubyanka, KGB headquarters, Mr Nikolai Stolyarov read extracts from a 1957 KGB memo to the Soviet foreign ministry, alleging that all relevant documents had been destroyed.

But Mr Stolyarov, a charismatic liberal like his boss, Mr Vadim Bakatin, held out the prospect that this might not be the whole truth.

"Nothing is impossible in the activity of a body responsible for the ruin of millions of victims," he said.

He also suggested that Mr Wallenberg's grave could yet be located. "I think we should continue searching, and if we persist, we may have some success."

The KGB's previous leadership, key supporters of last month's failed coup, had handed over Mr Wallenberg's passport and diary to his family. But the speed of Mr Bakatin's response to appeals for more information, so soon after his appointment, has impressed the Swedes.

Mr Orjan Berner, Sweden's envoy in Moscow, said: "The Swedish government's position is that as long as it is not proven he is dead, we must assume he might be alive."

Relatives of Mr Wallenberg, who saved thousands of Hungarian Jews from the Holocaust by issuing them with Swedish passports, are convinced that he still lives.

Mr Guy Von Dardel, Mr Wallenberg's half-brother, said: "This is only the beginning of a new search and we will continue until we are satisfied."

Blahoslav S. Hrubý na večnosti

Reverend Hrubý, farár Presbyteriánskej cirkvi, zomrel 25. októbra 1990 v Columbia Presbyterian Medical Center na srdečnú chorobu. Dožil sa 78 rokov a žil na Manhattane v New Yorku. Smrť ho zastihla ako riaditeľa organizácie, ktorá sleduje dodržiavanie ľudských práv v štátoch strednej a východnej Európy.

Vidí i neviditelný letoun Stealth

Čs. armáda vyvinula unikátní zařízení

Co je na tom pravdy, že Československo vyvinulo zařízení, kterým se dá zjistit i takzvané neviditelné letadlo využívající technologii Stealth (v překladu znamená tajnost) - zajímali se poslanci branných a bezpečnostních výborů FS. Protože odpověď náčelníka vyzbrojovacího a technologického zabezpečení ČSA generála Oldřicha Baráka zněla ano, zajímala jsem se o bližší podrobnosti.

Jak mi sdělil, lze tímto zařízením zjistit "neviditelné" letadlo podle výšky letu na 400 kilometrovou vzdálenost. Na tuto dálku lze určit, o jaký cíl jde, jaká je jeho poloha a výška.

■ Takže pro nás již neexistuje neviditelné letadlo?

"Neviditelné" - to je nesmysl. V podstatě letadlo pouze zmenší odrazovou radiolokační plochu natolik, že běžné radiolokátory jsou schopny ho zachytit někde kolem dvaceti šedesáti kilometrů. Náš obranný prostředek vyhodnocuje radiové signály nebo radiotechnické prostředky, které působí na palubě letounu. Z tohoto jsme schopni všechny podrobnosti po analýze odvodit. Vychází se z toho, že letoun , letí-li v nízkých výškách, musí používat radiotechnická zařízení - palubní radio, odpovídače, výškoměr. A to jsou signály, které my můžeme zpracovat. Dokonce umíme těchto letounů sledovat několik současně.

■ Existuje někde na světě obdobné zařízení?

Ne, jde o světový unikát, který je československým patentem. A i proto je o tento komplexní systém radiotechnického průzkumu zájem i ve světě.

■ Znamená to,že se nad naše území nemůže už dostat nepozorované letadlo?

To se přesto může stát. Další je totiž otázka , kolik a nad kterým směrem my těch systémů ve výzbroji máme. Přehodnotili jsme vybavení naší armády, co je potřeba doplnit, na co budeme mít prostředky. Požadavky na structuru techniky a výzbroje v naší armádě vyplývají z toho, že musíme zabezpečit obranyschopnost republiky. Máme konkrétní analýzy, které zbraně musíme modernizovat a které musíme doplnit tak, aby vznikly zbraňové systémy schopné čelit i takovým prostředkům, které byly použity i v Perském zálivu. Mám na mysli otázku aktivní radiolokace a pasivních radiotechnických prostředků. Aktivní tam byla narušena tak, že prakticky systém pozemní protivzdušné obrany neexistoval. Abychom se nedožili něčeho podobného, máme právě zmíněný prostředek, který patří mezi ty pasivní.

■ Kolik takové zařízení stojí?

Kolem deseti miliónů dolarů.

A week that shook the Communist world

BY PETER C. NEWMAN

Gorbachev introduced the most profound of heresies in a society which believed behavior to be either prescribed or forbidden

The most memorable moment in the week that shook the Communist world was when Boris Yeltsin addressed the crowds before the Russian parliament building, his hair blowing in the wind, with no prepared text or microphone, while the leaders of the coup were droning on at a staged news conference, their corrugated-grey, double-breasted suits and white shirts as lifeless as their official pronouncements.

The final vestige of Soviet communism as a functioning faith died last week, the victim of the shoddy tactics and dated beliefs of its last loyalists—members of the self-appointed State Committee for the State Emergency that tried and failed to seize power. Their faces and tactics revived memories of Josef Stalin's seemingly endless string of septuagenarian successors—among them Leonid Brezhnev, Yuri Andropov, Konstantin Chernenko—and, much earlier, Georgi Malenkov, who carried a corner of Stalin's coffin at his 1953 state funeral and earned a brief fling at power before being consigned to run a power station at Ust-Kamenogorsk, some 2,500 km southeast of Moscow.

The forces set loose by last week's amazing sequence of events are rooted deeply in Russian history and the Bolshevik interpretation of authority. War and its barbarous legacies have traditionally caused the Russians to regard most outsiders as people to be either feared or subjugated. That xenophobic outlook dates back to the 13th century, when Mongol hordes from the East invaded Russia in a tide of exuberant carnage.

Most of Russian history flows with blood and intrigue. Ivan the Terrible, the 16th-century czar who came by his title honestly, had seven wives, some of whom were poisoned by ambitious noblemen who didn't want him to have an heir. Memories of the horrendous Napoleonic campaigns and Hitler's invasion (which claimed 27 million lives) remain so raw that many Moscow newlyweds place part of their bridal bouquets on the Tomb of the Unknown Soldier in the Alexandrovsky Gardens alongside the Kremlin wall. At the Piskarevka Cemetery in Leningrad, acres of hummocks bulge with so many victims of the Nazi siege that each mass grave is simply marked: 1941, 1942, 1943.

It was out of the fear of being invaded or encircled again that the Soviets began to wage the Cold War, heating it up at crucial intervals. The idea was always to build ideological and military moats around Mother Russia—and the best way to do that was to maintain powerful armies, navies and air forces and to never stop recruiting outsiders to the Bolshevik faith. By 1980, there were 121 Communist parties operating in 92 countries.

The 1917 Revolution gave birth to a form of political mysticism that created the most powerful and widespread political movement (really more of a secular religion) the world has ever known. It had its own bible (*Das Kapital*), saints (Marx, Engel and Lenin), apostles (the Politburo) and disciples (the 15 million Soviet Communist party members). It also had its own flag—the hammer and sickle—which Yeltsin has now consigned to the trash bin, substituting Russia's red, blue and white ensign. Until recently, Leningrad issued a special map identifying no fewer than 231 places associated with Lenin's few months' stay in the city, including every ramshackle balcony from which he ever gave a speech—and each one was treated as a shrine.

It was a crude and cruel faith, but for an astonishing 70 years it held together the world's largest hunk of geography, the Union of Soviet Socialist Republics—which requires 11 time zones to accommodate its outrageous dimensions. It always was less a country than a wild amalgam of 15 republics and more than 100 ethnic groups. Not until Mikhail Gorbachev took power in 1985 did the structures begin to break down. Most republics decided to fashion their own destinies, thus going counter to the historical Russian desire of being surrounded by friendly extensions of itself.

More important, Gorbachev introduced to the Soviet Union a limited form of political pragmatism—the most profound of heresies in a society which for generations had lived by an operational code that held all forms of past, present and future behavior to be either prescribed or forbidden. In the process of the past half-decade's changes, power and influence began to flow into the hands of a beckoning generation of technocrats. They are no ideologues. They favor jeans and turtlenecks, feel smart, worldly and, above all, impatient.

Last week's coup was prompted as much by that impatience (which the plotters misinterpreted as disillusionment) as by the ancient retainers who hatched the actual coup. Gorbachev's pledge, last July 26, that he intended to replace Marxist orthodoxy with a mixed economy and "social democracy" was enough of a threat to the old guard, but the union treaty that virtually granted independence to the breakaway republics was too much for them to swallow.

After his weekend resignation as Communist party chief, Gorbachev emerges from the sequence of coups and counter-coups as a transitional figure, the man who disrupted the status quo without being willing to discard it. A major point of contention between him and Boris Yeltsin was that the Russian president *wanted to abolish the Communist party, while* Gorbachev had hoped the party faithful could have been persuaded to reform themselves. Yeltsin is dead right when he describes his rival as "a master of the half-measure."

But, as both men realize, the problem is as much economic as political. The Soviet economy's gross domestic product has dropped 10 per cent in the first half of this year alone, while industrial production so far in 1991 is down 6.2 per cent. Trade is at such a miserably inactive level that the official exchange rate for the ruble ($1.88) bears no relationship to its actual value in hard currency (about three cents). Even by official government statistics, an estimated 43 million Soviets live below the poverty line.

That's not a tenable situation in any country, especially one reaching in militant fashion for democratic rights—and getting them. The next revolution could be a popular uprising from the left, if the Soviet leadership does not move fast enough to resolve the economic agonies of a nation on the brink of disintegration.

Vrácení vyloučeno

Prezident Václav Havel v České národní radě (18.6) prohlásil, že navrácení bývalého majetku sudetských Němců, který byl po druhé světové válce vyvlastněn, nepřipadá v žádném případě v úvahu. Podle vlastní zprávy západoněmeckého listu Süddeutsche Zeitung se prezident Havel při nástupu svého úřadu bývalým německým občanům omluvil za spáchaná bezpráví, ale od samého začátku vyloučil vrácení jejich dřívějšího majetku. Podle téže zprávy mluvčí sudetských Němců Franz Neubauer prezidentz Havla kritizoval, že „omluva za bezpráví nestačí." (nt)

Náhrada škod od SSSR

Podle zprávy tiskové kanceláře Reuter Sovětský svaz přislíbil ČSFR náhradu za škody, vzniklé pobytem sovětské armády v zemi. Zástupce čs. ministra zahraničí Vojtěch Wagner prohlásil, že příslušná smlouva bude v krátce Sovětským svazem podepsána. Podle jeho slov SSSR je ochoten zaplatit za dokazatelné škody 234 až 297 milionů DM a doufá, že získá kolem 120 milionů marek z prodeje domů a vojenských objektů, které sovětská armáda na čs. území postavila.

Dne 12.srpna t.r. se na pohřbu Otty Daičara sešli v Torontě tito tři známí "baťovci": zleva - Josef Varmuža, Tomáš Baťa a Antonín Daičar.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga,Ont. L5G 2A3,Kanada.

Pokud jsou články podepsané,nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	*$ 19:00*
zámoří,lodí ...	*$ 22:00*
zámoří,letecky ...	*$ 32:00*

Vyjímečný team v Oakville,Ont: zleva-Martin Rydlo a jeho otec Vladimír. Na oba je moc hrdá hlava rodiny, paní Dagmar Rydlová, ředitelka pobočky Royal Conservatory Music v Mississauga, která je rozená Ottová z Rakovníka.

ČESKÝ a SLOVENSKÝ WORDPROCESSOR

TEXT 602

FOR IBM AND COMPATIBLE COMPUTERS

* nová "update" verze včetně slovníku česko - slovenský Korektspell Delta
* na cestě je další zdokonalení T602 programu v podobě " PŘEKLADATELE ", který umožní přeložit 25 000 frází z češtiny/slovenštiny do angličtiny a více versa
* Hledáme obchodní zástupce v Kanadě a USA zájemci nechte o sobě vědět.

MOŽNO OBJEDNAT OD LICENČNÍHO VÝROBCE
DISK AND RIBBONS INC.
45 Runcorn Street, St. Catharines
Ontario, L2M 1N9, Canada
Ph:(416) 937-1586 Fax:(416) 935-1474
TISK EDITOR T602 NA OKIDATA LASERLINE

SPOLUPRÁCE LETIŠŤ

Vídeňská letištní společnost Vienna International Airport usiluje o 50procentní účast v podniku, který obhospodařuje bratislavské letiště. Podle vedení vídeňského letiště by pak Schwechat mohl po roce 2000 přesunout některé kapacity do Bratislavy. Rovněž výstavba třetí přistávací dráhy ve Vídni by pak nebyla bezpodmínečně nutná. Frekvence na vídeňském letišti rychle stoupá. Jen za první letošní pololetí využilo služeb letiště 2,6 milionu cestujících, což je o 15% více než loni.

Jednou větou

Do "Klubu přátel Nového Valašska" se jako první členka přihlásila paní Dana Varmužová,rodačka z Bystřice pod Hostýnem,která žije v Don Mills,Ont.--Před 10ti lety zemřel v Hamiltonu dr.Ant.Hynek a v Montreálu inž.Pavel Rejhoň. V Torontě Anděla Poláková.--Andrea Málková má v Ottawě "beauty service" v č.123 York St.,tel./613/ 562-1853;dlí u ní právě její matka, paní Květa Veselá ze Svitav.--4.10. tomu bude už 20 let,co se ve Stayner,Ont. při autonehodě zabil známý krajanský podnikatel /majitel Blue Mountain Pottery Co./,slovenský krajan Joso Weider. Před válkou byl lyžařským mistrem.--Z Vancouveru,BC došla zpráva,že býv.čs.konzul v Norsku Blochbauer,tam zemřel před několika lety. Kdo o něm ví víc?--Býv.ottawský rezident, dr.Jiří Kotas, vede v Praze KS-SB /Konzervativní strana-Svobodný blok/. Spolupracuje úspěšně s Pavlem Bratinkou,novým předsedou ODA /Občanská demokratická aliance/.--V "Rovnosti" byl článek dr.F.Valacha "Díky,Daičare"; je psán k Daičarovým 85.narozeninám.--Zajímavý kanadský přírodovědecký časopis "The Beaver" /vydává Hudson´s Bay Co./ lze objednat na:450 Portage Ave.,Winnipeg,Man. R3C 9Z9.Roční předplatné je $21:50.--Sdělení redakce a administrace: protože poplatek za Box 520 je nyní $150 za rok,zrušíme jej koncem října 91 a prosíme dopisovatele a předplatitele,aby poštu zasílali na:388 Atwater Ave.,Mississauga,Ont. L5G 2A3.--Krajan,který byl v Č.Budějovicích nám sdělil,že tam vyšla knížka "Zdraví z boží lékárny" z pera Marie Trebenové,96 stran,s celou řadou barevných fotografií léčivých rostlin.--Během nedávného filmového festivalu byl promítán také film "Tankový prapor".--Red.Martina Marková poslala pozdrav z Prahy a mezitím se vrátila do Toronta.Bude pro Čs.rozhlas psát "Obrázky z Kanady".-- Ing.J.E.Kalfus,býv.rezident Toronta,má novou adresu:Čechova 24,500 02 Hradec Králové.ČSFR.--Býv.partner tiskárny Litera,Josef Kuřil, se z Toronta přestěhoval do Woodstock,Ont.--Poslanec Ota Hora v Ottawě napsal článek "Rusko na cestě k demokracii-komunistické strany na cestě k zániku". Autor napsal před 57 lety studii "Mládež-naděje Ruska".--Michael N.Lublin z Waterloo,Ont. se stal "Community Relations Officer,Ontario"pro Reform Party of Canada. Tato "mírně pravicová" strana má už přes 100.000 členů a těší se na příští fed.volby.--Nové guvernantky:Jana Augustínová ze Žiliny a Beata Bernatová z Košic.--Sokolská župa kanadská uspořádala 14.9.úspěšný koncert české a slovenské hudby v Nepean,Ont. Vystoupili:Brunner,Brunová,Ichniovský,Hlaváčková,Kubálek,Rydlová a Šust. Program řídil V.Zajíc.--Jiří Navrátil v zastoupení firmy Ginkgo Foreign Trade Contractor,5-620 Denman St.,Vancouver,BC V6G 2W9,nabízí psací stroje s českou či slovenskou klávesnicí. Cena:199 - 229$. Poštovné extra. Tel./604/253-5012.

Bat'a se nechal slyšet...

TORONTO (ČTK) -- Projekt, který se chystáme uskutečnit v Československu, má veškeré předpoklady k úspěchu. Prohlásil to podle agentury Reuter v Torontu podnikatel Tomáš Baťa při převzetí ocenění, které mu kanadská Yorská univerzita udělila za jeho přínos ke zlepšování vztahů mezi Východem a Západem.

Tomáš Baťa oznámil, že hodlá v Československu ročně vyrábět 8—9 mil. párů obuvi. Uvedl, že skupina odborníků jeho firmy vybírá organizace a podniky, o něž by měla zájem.

Voláme do houfu všechny rodáky a rodačky z Valašska! Dáváme dohromady "Klub přátel Nového Valašska",týdeníku vycházejícího ve Vsetíně, který rediguje Dana Daňová s několika obětavými pracovníky. Jde nám o to najít všechny rodáky z Valašska,příp.přátele toho svérázného kraje, a získat je k odběru listu,který bude přinášet rubriku o jejich úspěších v Kanadě,USA a jinde. Předplatné na "Nové Valašsko" ve výši $30 lze poslat přímo do rukou šéfredaktorky Daňové; jako bonus předplatitelé dostanou 2-3 čísla "Vyškeřáka" za rok: je to příloha, která jde mezi Valachy na dračku! Čestné předsednictví "Klubu přátel Nového Valašska" bylo nabídnuto inž.K.Buzkovi,býv.čs.konzulu v Torontě,který žije v Uxbridge,Ont. Pochází z Frenštátu pod Radhoštěm. Místo čestného předsedy bylo nabídnuto Mirkovi Klimkovi ze St.Catharines,Ont.,který nemiže zapomenout na Rožnov pod Radhoštěm. /Vrabci na střeše nám prozradili,že Mirek a Žofie Klimkovi budou 15. 11. slavit 50.výročí svadby../ A malé překvapení nakonec: čestnou jednatelkou Klubu se stala Alena Hradská, která před krátkou dobou přijela do Kanady z Frenštátu p.R. jako guvernantka /označení "nána" se jí vůbec nelíbí!/ a žije v Oakville,Ont. Náš reportér ji zachytil v Mississauga před Price Club-em, kde výhodně nakupuje celá řada našich krajanů. /"N.Valašsko",Dolní nám.309,755 01 Vsetín,ČSFR./

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 SPADINA AVE., TORONTO, ONT. M5S 2J2
925-0557 NEBO 925-9985

Výhodné úroky na 1, 2 a 3 roky
Speciální úrok na vklady nad $30,000

Všechny vklady jsou pojištěné
u "Ontario Share and Insurance Corp."

Neplatíte servisní poplatky za:
vystavování šeků
dopředu datované šeky
bankovní šeky
telefonické transfery
zastavení výplaty šeku (stop payment)
výběry hotovosti z daného vkladu
vysoký úrok na šekovém kontě

Otevřeno:pond.,čtvrtek a pátek 10-7;úterý a středa 10-5;

kultura

„Sokol v životě národa"

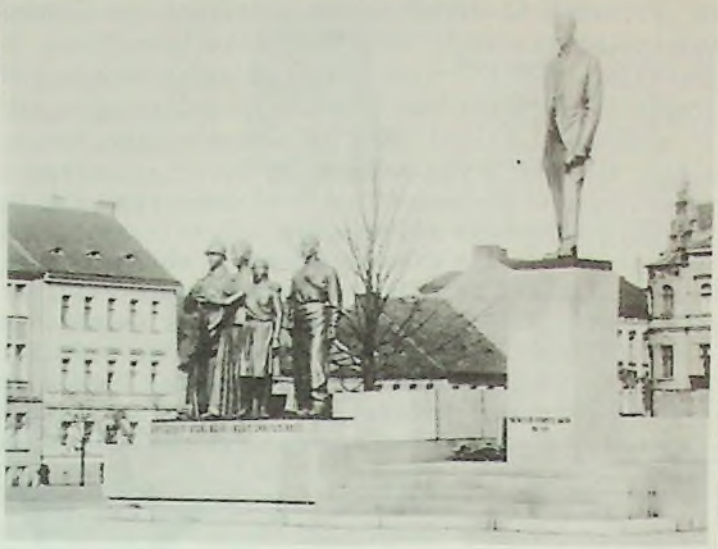
Pražské nakladatelství Melantrich vydalo 25. číslo v sérii periodických brožur „Slovo k historii", které vycházejí jako samostatné přílohy deníku *Svobodné slovo*. Toto číslo je věnováno sokolskému hnutí. Má název „Sokol v životě národa" a jeho autorem je dr. Jan Novotný z Historického ústavu Čs. akademie věd.

Brožura je psána populárním stylem, má velký počet ilustrací a citátů T. G. Masaryka, dr. Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera. Autor věnuje hodně místa začátkům sokolského hnutí z r. 1862, pak jeho vývoji v 19. století a na začátku 20. století. Doufejme, že napíše druhý díl, v němž se bude věnovat sokolskému hnutí za První světové války, sokolské pomoci Slovensku krátce po této válce, sokolskému odboji za Druhé světové války a posléze organizování čs. sokola v zahraničí po únoru 1948, zejména práci nedávno zemřelé Marie Provazníkové a dr. A. Hřebíka, Sokola v USA r. 1865, ale dále nejde. Nepíše zatím o tom, co Americký Sokol a Sokol USA čili Slovenský Sokol v Americe podnikaly za obou světových válek na podporu čs. zahraničního odboje. To by ovšem vyžadovalo další brožury.

„Sokol v životě národa" je však velmi pestrá a zajímavá práce, kterou by měl mít v knihovně každý z nás, nejenom Sokol. Objednat ji je možno na adrese: Slovo k historii (Sokol), Melantrich, Václavské nám. 36, 112 12 Praha 1 – Nové Město, Československo a snad i u krajanských knihkupců a krajanských organizací.

Předešlá čísla „Slova k historii" jsou věnována T. G. Masarykovi, gen. M. R. Štefánikovi, gen. Aloisu Eliášovi a jiným. *vnd.*

"Čs. Týdeník"

Pro Plzeňáky byl červen 1953 měsícem smutným: tzv. Jednotný národní výbor rozhodl, že ze středu města musí zmizet Památník národního osvobození. Ústřední postavou památníku byl – jak je vidět na našem obrázku – President-Osvoboditel, Tomáš G. Masaryk. Bylo to vrcholné dílo sochařů Jaroslava Hrušky a Karla Kotrby a architektem byl Bohuslav Pícha. Hned po změně poměrů v listopadu 1989, založila skupina občanů, v čele s ing. Jaroslavem Cemperem, Sdružení TGM; cílem bylo a zůstává, aby toto sousoší znovu v Plzni stálo. V dubnu 1990 mělo Sdružení jen v Plzni přes 100 členů. Pobočka existovala v Nepomuku. Plzeňští rodáci se ozvali ze zámoří, např. inž. Jan Pluhař z Kanady. Protože sousoší bylo roztaveno ve Škodovce, požádalo Sdružení Škodovku, aby sochy znovu odlila. Zatím byl na Masarykově náměstí odhalen základní kámen. Kdo by se chtěl stát členem Sdružení TGM, příp. pomoci finančně, může psát na adresu: Ing. Jaroslav Cemper, Erbenova 8, 320 15 Plzeň, ČSFR. Všichni, kteří pomohou, budou pozváni jako čestní hosté k slavnostnímu odhalení..

HOMELIFE

John Misek
Sales Representative
z Hluku na mor. Slovácku.

HomeLife/Peter Sukkau Realty Inc.
Realtor-Member

200 Welland Avenue
St. Catharines, Ont. L2R 2P3
Bus. 685-7316
Res. 562-5877

ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODOPÁDŮ...

G&B's Restaurant
SOMETHING SPECIAL

T.O. ← STREET
Q.E.W.
Niagara → NIAGARA
200 Niagara St.
ST. CATHARINES
646-7300

George & Hana Beneš

Otevřeno denně od 11ti hod. dop.

■ PÍSNIČKA K TÁBORÁKU

Až ztichnou bílé skály

Děvčátko vím, že dnes je loučením,
do ráje krás už soumrak padá.
Zklamán a sám v osady klín se vrátím,
dám v zapomnění sněni večerům
stříbrným.

Ref:
Až ztichnou bílé skály nad velkou peřejí
den zhasne tmou.
Tam, kde jsme spolu stáli,
tam srdce zaletí se vzpomínkou.
Snad pro sny spálené oči se zarosí,
o štěstí vzdálené si zaprosí.
Až ztichnou bílé skály, ty budeš někde
v dáli
už dávno spát.

Nesmíme znát, co život nám chtěl dát,
nesmíme mít co duše pojí.
Snad zůstanou nám v srdci místa bílá,
ta duši chudou budou
v osadě stále hřát.

JEDNOU VĚTOU

Pražské "Studentské Listy" přinesly v srpnu reportáž z pera dr. Z. Jelínka "U veitele úderníků". Autor přišel loni pogratulovat mjr. R. Háskovi do Scarborough, Ont. k jeho 100. narozeninám. Článek je psán s citem. -- Další členka "Klubu přátel Žďáru": Ludmila Kroužilová; je v Kanadě od r. 1974. Letos slaví své 81. narozeniny. -- Dr. Stanislav Ředina měl v červnu "86". -- Hokejista F. Musil hraje za Calgary a jeho žena Andrea, roz Holíková, trochu tenis. Čekají rodinu. Stálé bydliště mají v Minneapolis, MN. -- O JUDr. O. Malačovi se píše v článku "Rudolf Cortés-herec, zpěvák, agent Gestapa, NKVD a StB". Působil v Ostravě a původně se jmenoval Rudolf Kreuzinger. -- Helena Douglas-Peycha žije na ind. rezervaci v Orillii, Ont. -- Také Libuše Hostášková z Minitonas, Man. navštívila ČSFR. -- "Nána" Iva Nálevková se z Mississauga přesunula do Toronta. -- Tom Sindlinger, BA, MA, 4523 Grove Hill Rd. SW, Calgary, Alta. T3E 4E7, byl do nedávna lektorem angl. jazyka na lék. fakultě KU v Praze a nyní se mu podařilo "sponzorovat" 3 studenty lékařství z Prahy na calgarské univerzitě, od 20.9. do 15.12.91. Kdo může pomoci? Volejte: 242-8002. -- Káňovi z Edmontonu navštívili Frenštát a okolí. -- Kan. soc. dem. strana /NDP/ má nového mezinárodního tajemníka; je to Steve Lee, který do nedávna byl lektorem angličtiny v Bratislavě. -- Bob Downie je "immigračním poradcem" v č. 102-424 Hensall Circle, Mississauga, Ont. L5A1X7. Tel. 566-0585. Má pobočku v Bramptonu. -- Kolekce 7.000 párů bot všech národů, které shromáždila pí Sonja Baťová, se nachází dočasně v Baťově centrále v Don Mills, ale zasloužila by si být přístupná veřejnosti. -- Pražský "Špígl" přinesl nedávno článek "Československo přišlo o farmu v Kanadě". Týká se nabídky krajana Šlajsnera v r. 1980, že svou farmu poblíž St. Catharines, Ont. prodá JZD ve Slušovicích, jmenovitě F. Čubovi. Čs. vláda tehdy koupi nedovolila. Pan Š. mezitím zemřel a farma neexistuje v původním stavu. -- Podle SVU se Jan Rubeš přestěhoval z Toronta do Bruselu. -- K. Hykel se usadil v Burnaby, BC. -- Jiří Valtr /11954-145th Ave., Edmonton, Alta. T5X 1T6/ vydal další číslo revue "Čtení z prérie". -- "Lifetime Award of Excellence" realitní firmy Royal LePage dostal krajan Vladimír Krška, který úřaduje v č. 2842 Bloor St. W., Toronto. Tel. 236-1731, res. 255-2566. Gratulujeme! -- Edmontonský Festival národností měl letos 50 pavilonů; Slováci se účastnili, Češi ne. -- Předseda Matice slovenskej, dr. J. Markuš, navštívil Ottawu; byl "v zajetí" predsedy SKS Mariana Šťastného, I. Stolárika, J. Frajkora, J. Gelety a pod. -- Vedoucím kan. vizové sekce v Praze je p. Dennis Letourneau. -- Adolf Wenzbauer /Winnipeg/ byl 6 týdnů v ČSFR. "Motal se" hlavně ve vých. Čechách. Těšíme se, že napíše. -- V Ottawě pracuje čs. konzul Chudý. -- Také srd. specialista MUDr. Jan Vintera si z Temagami, Ont. zajel do ČSFR. -- Hledá se Daniela Kněžková. -- 9.8. zemřel v Montreálu ing. Josef Hlávka. -- Kanadu navštívila Karla Pirásková-Mikulenčáková ze Zděchova u Vsetína.

Havlova a Mitterrandova iniciativa

Dne 12. června se sešlo pod záštitou presidentů Havla a Mitterranda v Praze 150 osobností veřejného života z 33 zemí, aby položily základ k „Evropské konfederaci". V šesti pracovních skupinách má být připravena mezinárodní spolupráce na poli energetiky, komunikace, ochrany ovzduší, kultury a financí. Tuto myšlenku sledují oba státníci od jejich setkání v Praze v září m.r.

Integrace Evropy má vést k výstavbě „Evropského domu". Tato idea získává stále větší zájem a sympatie a je v budoucnosti asi jedinou cestou k vyřešení hospodářských a národnostních problémů kontinentu, které jsou nejožehavější otázkou dnešní doby.

POZNAL TO

Staženka Gajdošová, přídací od dochtora, praví stařičkovi: „Toně vrce hlavú, jak ten pán dochtor poznál, že sem byla za mlada sokolkú... Kázal sa ně vyslúcť, ani ňa nepřehlédnúl, enom na mňa pohlédl a pověděl: No nazdar!" (OŠ)

"Vyškeřák"

Stryc Kivaňú byl donucený jíť k dochtorovi. Dochtor ho vyšetřil a ešťě než mu mohl dať nejaké rady, praví stryc:

— Všecko ně to napíšte, pane dochtor, já sa cítím zdravý, ale moja roba ňa sem poslala, toť ať si to všecko sama přečte. A napíšte jí to česky, ona latinsky neumí.

— No, stryču, na svúj věk sa ešťě držíte, ale měj byste přestať kúřiť a píť gorálku.

— Ojojoj, pane dochtor, tak to bych vás přeca enem prosil, abyste to téj mojéj Aneši napsal latinsky. Já už jí to nejak přeložím! *"Vyškeřák"*

SunLife of Canada

Pojištění je věc důvěry

38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427.

Vhodným dárkem přátelům kdekoliv ve světě je kniha

KDE JE TRÁVA ZELENĚJŠÍ
kterou podle vyprávění
MILANA VYHNÁLKA
napsal Jindřich Nermut.

Vypráví se v ní o tom, jak se z usměvavého venkovského nicháčence stal zakladatel výroby proslavených tasmánských sýrů, podnikatel a konečně milionář, vynálezce a vládní poradce, nositel nejvyššího australského ocenění, a zároveň člověk prostý jak mléko, které se stalo jeho dobrým osudem.

Má 111 stran a mnoho barevných fotografií.
Knihu lze objednat za $8:00 přes "Kanadské Listy".

O LETCÍCH

Velkou pozornost během výstavy k 50.výročí Bitvy o Británii na Žižkově na sebe upoutaly portréty záp.letců,které namaloval portrétista Pavel Weil. Kdo nám pošle jejich fotografie k uveřejnění v "KL"?--Joe Bílek se ozval pěkným pohledem Prahy ze sjezdu letců;konal se 14.9. a jeho vyvrcholením byl Letecký den ve Kbelích.--Životopis plk.let.O.Hlobila došel z Děčína. Podle jeho vdovy sloužil u 577.angl.peruti RAF. Přineseme s jeho fotografií.--Mladý let.historik spolupracuje s Karlem Šedou a navázal kontakt s Vic Bergmanem,pův.příslušníkem 310.peruti.--Let. sjezdu v Praze se účastnilo 163 osob ze zahraničí,včetně Raimunda Půdy.--Blahopřejeme plk.let.F.Živělovi z Brna k jeho 77.narozeninám,které oslavil v Brně 27.9.91.--Prvním moravským pilotem byl 6.7.1911 Jan Čermák, rodák z Velkého Meziříčí. --Také František Peřina se svou Aničkou byli na sjezdu letců v Praze.--Na návsi ve Stošíkovicích u Znojma byl odhalen pomníček posádce angl.bomb.letadla,které se zřítilo nedaleko obce 21.7.44. J. Roupec zjistil jména členů posádky a další podrobnosti. Odhalení se účastnil angl.let.přidělenec plk.B.M.Blackford.--Syn Rudolfa Haeringa žije v Netolicích.--Vlad.Dominik měl potíže v 50.letech. Zemřel jako mjr.let.v.v. v Jihlavě r.1983. Pocházel z Konice,okres Prostějov.--Foto Vlad.Cupáka se psem Antekem je bohužel pro tisk nejasné.--Na škole v Brumově-Bylnici byla nedávno odhalena pamětní deska na počest letce a autora Fr.Loucského. Byl u toho gen.Fajtl a paní Loucká. /František zemřel 16.6.1988, krátce před tím,než na trh přišla jeho kniha "Mnozí nedoletěli"./--U 138. angl.peruti /pod Ronem Hockeym/ létal také Ladas Slánský,který žije v Ml.Boleslavi. Rád vzpomíná na W/C Pickarda. --Plk.let.Karel Šeda,83,poskytl interview V.Borovanovi pro "Občanský Deník". --V Kolíně je nyní Sehnalova ulice.-- Koncem května bylo doma povýšeno do hodností pplk. či plk. na 800 býv.vojáků a letců in memoriam. Má to význam pro jejich vdovy,které pobírají státní penzi.--Nové sídliště Černý Most II. poblíž Kbel má nyní tyto ulice:Gen.Janouška,Ocelkovu,Doležalovu,Dygrýnovu, Vašátkovu,Breicetlovu,Bryksovu,Františkovu,Fejfarovu,Vybíralovu,Kuttelwascherovu,Anderleho,Šromovu,Stránského,Smikovu,Jíchovu,Šebelovu,Himrovu. Zprávu o tom podal plk.let.v.v.Jiří Rebec.-- 18.8.42 padl nad Biskají Vladimír Sobotka,rodák z Mor.Nové Vsi.--L.Klímek /Odry/ zapůjčil součásti let.výstroje a dokumenty Západočeskému Muzeu v Plzni pro výstavu "Přišli ze západu";největší zásluhu o uskutečnění výstavy měl pracovník Muzea p.Martin Krátký.--Vyšla kniha "Zlomená křídla",která obsahuje vzpomínky letců,kteří sloužili na záp.frontě během 2.války.-- Iveta Irvingová dokončila úpravy rukopisu o psovi Antekovi a jeho pánu.-- Prosíme MUDr.M.Beneše z Brna,aby nám sehnal článek o plk.Hockeym,který vyšel v "Obraně lidu".--F.Loucká,vdova po Františkovi,nám zapůjčila foto svého manžela,jak jej vyznamenává gen.Janoušek.--Adolf Vrána /Anglie/ navázal kontakt s paní Vránovou,vdovou po Bohumilovi v Brně.

Řady řídnou ... Dne 18.července t.r. zemřel v Brně F/Sgt. Karel Stryk, RAF No.787805. Byl mechanikem u 312.čs.peruti a později pilotem u 313.čs.peruti. Pocházel z Dubicka,kde se narodil 4.listopadu 1914. /Foto nám zapůjčil brněnský let.historik Jaroslav Popelka./

Známá česká televizní redaktorka Věra Šandová nám z nedávného Leteckého dne v Roudnici poslala tuto pěknou fotografii. Jinak budil také pozornost válečný Spitfire s čs.výsostnými znaky.

HLEDAJÍ SE GENERÁLOVÉ

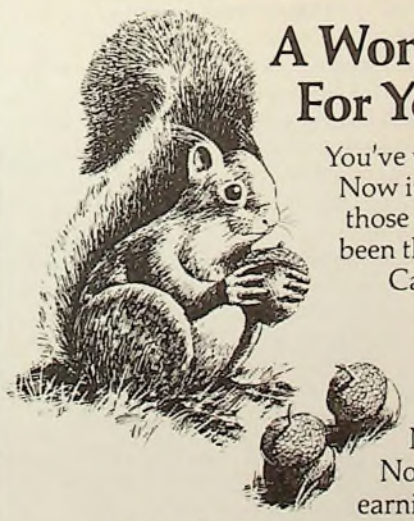
(LN č. 165)

Časopis Život z 29. 11. lanského roka uverejnil článok: „Slovenský generál v americkom chudobinci", Týkal sa generála Jána Ambruša. Článok som si odložil, pretože generál bol priateľom môjho otca v období prvej ČSR. Spomínam na jeho návštevy - napr. keď mal pán generál domáce väzenie za krúženie nad a pod bratislavským mostom. Uvediem niektoré údaje zo zmieneného článku: Narodil sa 19. 5. 1899. Roku 1939 emigroval do Francúzska, kde vstúpil do čs. vojenských jednotiek. V roku 1940-41 bol veliteľom 312. bombardovacej perute britského letectva, od r. 1943 čs. vojenským atašé v Kanade, od októbra 1945 veliteľom letectva 4. vojenskej oblasti, od apríla 1946 generálom. V r. 1946-48 bol poslancom za Demokratickú stranu. Po februári '48 emigroval do USA.

Najstarší náš žijúci generál sa teší v Bohemian House v Chicagu zo zmien v našej vlasti. Je v chudobinci. - Ministerstvo národnej obrany by azda mohlo alespoň generála Jána Ambruša pozvať do vlasti...

JÁN MIŠTINA, Košice

CANADA SAVINGS BONDS

A Wonderful Place For Your Savings To Grow.

You've worked hard to set aside your savings. Now it's time to look for a great place to invest those savings. Canada Savings Bonds. They've been the favourite investment for millions of Canadians over the past 45 years. And you don't have to be a citizen to buy them. Any resident of Canada can buy Canada Savings Bonds. They're on sale wherever you bank or invest from October 17 to November 1. You may date your payment November 1, the day the new bonds start earning interest.

Safe and Secure. Canada Savings Bonds are fully guaranteed by the Government of Canada. They're a safe, secure investment that never falls in value.

Cashable Anytime. Canada Savings Bonds can be cashed at any time, so your money is never locked in.

Guaranteed Interest Rate. Canada Savings Bonds offer an attractive interest rate that's guaranteed for a full year. This year's interest rate and purchase limit will be announced in mid-October. Details will be available wherever Canada Savings Bonds are sold.

Don't Be Late! Remember, November 1 is the last day you can buy the new bonds at face value without having to pay accrued interest. But the bonds may be withdrawn from sale at any time.

Canada Savings Bonds

Les Obligations d'épargne du Canada

Canada

Buy yours from Oct. 17 to Nov. 1

O VOJÁCÍCH

Na výstavce čs.záp. odboje ve Žďáru n.S. měli tyto publikace: "Naše noviny","Denní zprávy","Palba",Čechoslovák v Orientě" a "Volá Kahýra".--U Slavkova se opravuje známá Mohyla míru.--Jiří Zeman /alias:"Černý Turek" nebo "Koloběžka"/ byl za války průvodčím na mez.lůžkových vozech na trati Praha-Istambul; byl nejdůležitější spojkou mezi domácím podzemím a Londýnem. Němci ho popravili.Máme 2 jeho fotografie.--Dr.T.Pasák se stal předsedou obnovené Čs.společnosti historiků pro studium dějin 2.svět.války při Hist.ústavu čs.armády na Žižkově. Členy výboru jsou:Borák,Brod,Janáček,Jelínek,Kokoška,Kural,Laštovka,Němec,Žáček,Bartoš,Blodig,Macek,Sládek a Velfl.--MUDr. Pelnář nás upozornil,že jsme jednou z MUDr.Dezidera Hercze udělali Karla;žije v Německu.--Vlad.Čermák z Ostravy-Výškovic šel do Polska v pros.39 s G.Svobodou a jeho bratrem. V Praze znal Zd.Horkého.--Vdova po Vildovi Weinerovi žije v Auckland, NZ.--Vlad.Pavézka žije v Renfrew,Ont.--"Stud.Listy"přinesly v srpnu první část reportáže o plk.gšt.Karlovi Lukasovi z Brníčka u Zábřehu. Čs.komunisté ho umučili při výsleších.--Sborník "Czechoslovaks on all fronts" vyjde péčí SVU ještě letos. --Jan Stříbrný napsal do "LN" recenzi Kulkovy knihy o Židech ve Svobodově armádě. Přimlouvá se,aby někdo napsal podobnou historii o Podkarpatských Rusínech.--Na dotaz sdělujeme,že dr.Karel Macháček je na adrese:39 Lionel Rd.,Canvey Island, Essex SS8 9DE,Anglie.--V bulletinu českých filatelistů vyšla skizza "Bratří Španielové":František,Otakar a Oldřich pocházeli z Jaroměře.--B.Najman zachytil v kostce kariéru statečného tankisty kpt.Imricha Gaše,který žije v Austrálii.--"N.Osvobození" zahájilo seriál "Nezradili". První článek byl o mjr.Petru Křivkovi,který byl za války v Anglii velitelem osobní stráže presidenta Beneše. Čs.komunisté ho v březnu 51 popravili. Jeho syn Petr žije v Chicagu;kdo nám pošle jeho adresu?--"Tvář" měla článek "Josef Kopta neznámý".Byl autorem "Třetí roty",ale navíc se věnoval studiu veřejného mínění. Autorem článku byl dr.Č.Adamec.--C.R. nám zaslala data o Cyrilovi Orságovi,který pochází z N.Hrozenkova /datum nar. 15.7.1911/. Byl u Tobruku a skončil válku u Dunkirku. Po r. 48 žil v Kanadě,ale zemřel v Pacheco,CA.31.3.1991. Jeho paní je z české Volyně.--"RT Magazín" přinesl dokumentární článek J.Mikulky "Vzpomínka na "Dlouhého Josefa"". Týká se Josefa Kejdy,rodáka z Tetčic u Rosic, který zemřel v Brně 31.3.1984. Součástí článku je fotografie skupiny důstojníků I.praporu Čs.smíšené grigády: Talášek,Gold,Bělohradský,Koreň,Muzikant, Kukla,Lopaur a Kejda.--"Rovnost" měla životní skizzu o Josefu Brauchbarovi z Kroměříže "Krysa od Tobruku" z pera J.Mrvy. Je mu 85 let a dostal zpátky svou pekárnu.--Milovice se mají stát otevřeným městem. Všude se uklízí po RA a uvažuje se o odstranění všech pomníků a tabulí na její počest. Ozývají se hlasy,že zřízení mez.letiště by přineslo do oblasti prosperitu.--B.Zavadil z Brna děkuje touto cestou kamarádům M.Hlaváčkovi a R.Hanákovi za pomoc v souvislosti s jeho účastí na sjezdu vojáků v Anglii loni. Manželka B.Zavadila zemřela v prosinci 1990.--"N.Valašsko" přineslo článek "Kdo byl JUDr. Oldřich Maláč?" Vdova po něm, paní Ludmila, je na návštěvě ČSFR.--V.Klabník nám z Martina poslal kupu zajímavých válečných fotografií.--Martin Kubát,vnuk Františka /zemřel 11.4. 91/ nám zapůjčil 2 pěkné fotografie. Žije v Horním Městě u Ostravy.--Ant.Štěrba zemřel v Sudburách,Ont. v prosinci loni.

Rozkazem ministra obrany ČSFR, Luboše Dobrovského, jako výraz vojenské výraz vojenské rehabilitace vojáků západního odboje 2.světové války, kteří byli ze své občanské a politické postoje v letech 1948-1989 politicky a služebně postiženi, byl do hodnosti podplukovníka v.v. jmenován torontský rezident, br.Hanuš /John/ Nelan,narozený 4.července 1915 v Praze.

Dr. L. Rozbořil

S 2. ČSL. PLUKEM NA FRONTĚ VE FRANCII

Když dne 10. května 1940 německé panceře zaútočily na frontě asi 500 km dlouhé od města Trier (u jižního Lucemburska) až po Arnhem v Holandsku, nikdo netušil, že tato bitva o Francii bude rozhodnuta za 6 dnů. Neutrální Belgie a Holandsko nepovolily vstup anglo-francouzské armádě na svou půdu. Belgická i holandská obrana se zhroutila v několika dnech. Na jihu u Sedanu, nápor německých tanků, dělostřelectva a letectva, prolomil francouzskou frontu a dne 16. května byli Němci již 100 km ve Francii. Jejich tanky mířily k Doverské úžině. Spojenecká vojska, severně od řeky Sommes, byla odříznuta od Francie.

Toho dne jsem začínal již pátý den svého výcviku v Agde jako vojín 3. roty 1. praporu 2. čsl. pluku. Výcvik byl v pochodování. Měli jsme na sobě odložené části uniforem cizinecké Legie, zelené svetry, zelené teplé kalhoty ukončené ovinkami. Vzduch nemohl ani pod kalhoty a ani ne pod svetr. S batohem na zádech a puškou přehozenou přes rameno jsme pochodovali pod teplým sluncem jižní Francie, uprášení a zpoceni. Pan nadporučík jel na koni, vyleštěné holínky, krásná uniforma - byli jsme na něj hrdí !

Večeře začínala v 18. hodin a v 21. hodin byla večerka. Mohli jsme jít na hodinku do hospody, ale neměli jsme peníze. Plat vojína byl 15 centimů za den, 15 franků za měsíc. Balíček cigaret stál 5 fr. Já jsem za něj koupil dvě čokolády. Měli jsme radost, že Francie byla tak šlechetná a šetrná. Pan poručík dostával 900 fr. za měsíc, tedy poměr platu mezi nejnižším důstojníkem a vojínem byl 60 : 1. Dávalo nám to jistotu, že Francie má výborný důstojnický sbor, když se o něj tak dobře stará. Většina vojáků v naší malé armádě byli Češi a Slováci, kteří byli usedlí ve Francii a neměli francouzské občanství. Jejich rodiny jim posílaly balíčky s cigaretami a jinými dobrotami, nebo i peníze. Uprchlíci z Protektorátu, kteří kouřili, mohli sbírat jejich špačky. Já jsem nekouřil.

Moje puška mi přirostla k srdci hlavně proto, že mi svým věkem připomínala mého tátu, bylo jí také 53 let (oba, můj táta i puška byli přivedeni na svět v r. 1887). Zřejmě Francouzi projevili důvěru a respekt k obratnosti čsl. vojáků, kteří budou střílet se starou puškou lépe nežli cizinečtí legionáři s novými puškami. Puška se nabíjela vsunováním nábojů do dřevěného obalu hlavně. Po výstřelu vzpruha v tom dřevě posunula náboje zpět. Puška se prý velmi dobře osvědčila v marockých válkách na konci 19. století.

Maturoval jsem na klasickém gymnasiu (latina, řečtina a němčina), francouzsky jsem neuměl. Kamarádi, kteří byli již v Agde delší dobu (tábor otevřen v září 1939) vyprávěli o setkání s místními obyvateli. Někteří Francouzi jim prý řekli: "Vy se tady povalujete a pojídáte naši potravu, zatím co naši vojáci umírají na frontě." Jaký to upřímný národ, myslel jsem si, co na srdci to na jazyku. Dotázal jsem se: "Odpověděli jste jim, že těch brambor, salátu a laciného červeného vína mají nadbytek a také, že naší přítomnost tu zavinil p. Daladier, když nám zabránil bojovat doma?"

Zatím co my jsme pochodovali, dělali přískoky v terénu a i šli na střelnici (jen jednou), Angličané a Francouzi zadržovali Němce, aby získali čas na evakuaci do Anglie. Dne 27. května začala evakuace z přístavu Dunkerque a příštího dne z pláže na severu města. Za devět dní, t.j. 4. června námořní operace "Dynamo" byla skončena a 338.226 mužů zachráněno pro další boj proti Hitlerovi. V květnu 1945 se Dunkerque vzdal generálu Liškovi.

Téhož dne pronesl Winston Churchill v britské sněmovně slavnou řeč: "....budeme pokračovat až do konce, budeme bojovat ve Francii, na mořích a oceánech, budeme bojovat s rostoucí důvěrou a silou ve vzduchu, budeme bránit náš ostrov za každou cenu, budeme bojovat na plážích a přistávacích plochách, v polích a ulicích, budeme bojovat v kopcích, my se nikdy nevzdáme".

Téhož dne francouzský generální štáb sáhnul na poslední zálohy. Byl vydán rozkaz, aby 2 čsl. pěší pluky byly přesunuty na sever, blízko frontě. Nastoupili jsme na nádraží v Agde k večeru a čekali na vlak. Uplynulo několik hodin než nákladní vlak vjel do stanice. "8 koní neb 40 mužů" bylo jasně napsáno na vagonech. Nastoupili jsme, my i koně, kteří táhli těžký kulomet. Čekali jsme opětné nějakou hodinu než vlak vyjel směrem k údolí řeky Rhone, na sever přes Dijon. Zastavili jsme se v malém městečku Montigny, kde jsme vystoupili. Zde jsme měli pokračovat ve výcviku, než budeme zavoláni na frontu. Psal se 5. červen 1940.

Nevěděli jsme, že 124 německých divisí shromážděných na řece Sommes, zahájilo konečný útok na Francii. Cílem byla Paříž. Dne 9. června Němci dobyli město Rouen na řece Seine, asi 150 km západně od Paříže.

Přišel rozkaz přesunout se k řece Marně. O tom píše ve své knize "Clay-Eva volá Londýn" major Tonda Bartoš (tehdy vojín) takto: Po přečtení rozkazu promluvil poručík Reiman, zástupce velitele 4. roty: "Vojáci ..... buďte hrdí na to, že jste to právě Vy, kterým se dostalo cti bojovat, a možná umírat za osvobození Československa.... Zbraněmi, které nám dala Francie, porazíme nepřítele a probijeme cestu domů. Naše vojenská čest nám přikazuje: Se štítem či na štítě !..." V armádě vojín nemá co říct. Ale kdyby mne někdo vyzval, abych promluvil, řekl bych toto: "Kamarádi, pamatujete se na nápis v pevnosti cizinecké legie v Marseille ? Na slova generála: "Vy jste vojáci smrti a já Vás pošlu tam, kde se umírá." 2 miliony Francouzů a Angličanů nezastavilo německou obrněnou a motorizovanou armádu, podporovanou pojízdným dělostřelectvem a Stuka bombardéry. My jsme pěšáci vyzbrojení starožitnými zbraněmi. Němci nás postřílí jako zajíce aneb nás zajmou. My, kteří jsme utekli z Protektorátu, budeme popraveni jako zrádci Reichu."

Dne 10. června jsme nastoupili do kamiónů (vojenských nákladních aut pro přesun pěšáků) a odjeli jsme směrem k Paříži. Získali jsme tichého společníka, smrt jela s námi. Potkávali jsme kamióny s francouzskými vojáky, kteří zřejmě ustupovali z fronty a překvapeně se na nás dívali. Náš cíl bylo městečko La-Ferte Sous Jouarre asi 45 km východně od Paříže. Dojeli jsme tam buď téhož dne neb 11. června. Odtamtud jsem pochodovali k zámku Chateau Deux Jumeaux (dvou bliženeců) u řeky Marne. Do zámečku jsme došli až pozdě večer, za tmy dne 12. června. Připravovali jsme se tam přenocovat. Již byly určeny stráže hlídat vinné sklepy, aby se vojáci tam neopili. Dříve než jsme se rozhlédli po zámečku, přišel rozkaz pochodovat k řece Marně. Šli jsme celou noc. Ráno jsme byli rozestaveni na jižním svahu řeky, asi 20 až 30 metrů od sebe. Každý si musel vykopat svůj zákop. Někdy dopoledne jsem usnul únavou z pochodování, kopání zákopu a tepla. Probudil jsem se někdy odpoledne. Přede mnou v trávě byly 2 balíčky sucharů, můj "oběd". Vojín, který roznášel potravu byl zřejmě citlivý a rozumný člověk, ani mne neprobudil a ani mne nehlásil veliteli pro nedbalé chování před nepřítelem. Vlevo ode mne, t.j. na západě bylo vidět záblesky dělostřelecké palby. Bylo těžko odhadnout, jak daleko od nás je nějaká menší bitva či potyčka, snad 2 až 5 km. V 18 hod. byl vydán rozkaz "ustoupit". Takový rozkaz jsme potom slyšeli častěji. Zase jsme pochodovali celý večer a noc. Při jedné večerní přestávce jsem zpozoroval, že náš velitel, nadporučík Ř. (ten s těmi holínkami) byl velmi nervózní. Po celonočním pochodu jsme přišli do neznámé vesnice. Měli jsme si tu odpočinout. Vylezl jsem v jedné stodole nahoru na slámu. Sotva jsem si vyzul boty ozval se pokřik "parašutisti !" Obul jsem si boty, sjel ze slámy, uchopil pušku a zařadil jsem se do naší čety. Parašutisty jsme my neviděli. Za vesnicí jsme pochodovali v úvozu asi půl hodiny. Pak byl pokřik "letadlo !" Ohlédl jsem se a viděl jsem německé pozorovací letadlo, jak pomalu letí a krouží nad námi. Někteří vojáci vylezli po svahu úvozu do pšenice a začali střílet po letadlu. Volal jsem "nestřílejte, oni na nás přivedou palbu dělostřelectva neb povolají stíhačky ! Stejné letadlo netrefíte." Letadlo bylo příliš vysoko mimo dostřel pušek. Pokračovali jsme v ústupu po několik hodin. Když jsme přišli na silnici vedoucí do města Coulomiers jeden z vojáků "usedlíků", který měl rádio, zavolal: "Němci vstupují do Paříže!" Coulomiers bylo od nás 20 km (dodnes vidím tu šipku) a odtud do Paříže bylo asi 25 km. Byli jsme jen hodinu cesty autem vzdáleni od vítězných německých armád. "La guerre est fini" (válka je skončena) volali někteří naši "usedlíci". Zahodili zbraně do příkopu a šli domů. Dne 14. června 1940, 2 čsl. pluky se zmenšily asi o 2 tisíce mužů. Překročili jsme silnici vedoucí na Paříž a pokračovali v ústupu. Silnice a polní cesty byly často přeplněny vozidly ustupujících francouzských jednotek, vozy tažené koňmi, naložené majetkem prchajících vesničanů, cyklisté a motocyklisté, pochodující muži, ženy a děti, opuštěné vesnice, přiopilí vojáci nabízející kolemjdoucím láhve Calvadosu, neb vína, které si přisvojili ze sklepů vesničanů. Nad tím chaosem se vznášela německá pozorovací letadla, která hlásila na své velitelství, že pádem Paříže se Francie zhroutila. Ztratila se nám "kuchyně". V každé vesnici jsem se zastavil abych si u pumpy nalil vodu do bidónu. Bidón plný vody a dobré boty mne zachránily. Po dnu přišla noc a my jsme stále pochodovali. Zhroutil jsem se do příkopu a chtělo se mi strašně spát. Ale za chvíli kamarád zalomcoval mým ramenem: "Vstaň, vydrž ještě 2 km k velitelství praporu". Vstal jsem a došel jsem. Noc ustoupila dnu a psal se 15. červen. Opět jsme pochodovali. Na světě není nic smutnějšího než poražená armáda. Zamlklí, zaprášení, zapocení, hladoví a žízniví muži, na smrt unavení, pochodující po tvrdé silnici pod horkým sluncem, na otlačených a i někdy zkrvavených nohách - to jsme byli my. Kolem nás ležela poražená Francie. Kdysi sladká Francie Zeyerových básní, tehdy zatrpklá hořkostí porážky; kdysi Francie hýřivých barev Van Gogha, tehdy začerněná dýmem hořících měst; kdysi Francie císařské slávy Bonapartovy,tehdy ponížená na poli válečném, Francie v chaozu a zoufalství, takovou Francii jsme viděli po pádu Paříže v těch červnových dnech roku 1940. Ve Versaillském paláci a na všech náměstích Francie i sochy plakaly.

Když odpoledne jsme se zastavili na krátký odpočinek, náš velitel se dotazoval, kdo z nás je nemocen a nemůže pochodovat, ať nasedne do menšího kami-

Dokončení na str.6.

O PARAŠUTISTECH

Před 10ti lety zemřel v Kalifornii, v městečku Berkeley, kpt.parašutista Jiří Štokman. Byl šifrantem paraskupiny CLAY. Spolu se Šikolou a Ant.Bartošem /velitelem výsadku/ byl vysazen 12.4.44 u Hostišové. Tato trojice s notnou dávnou štěstí dokázala udržet spojení s VRÚ /Vojenskou Radio-ústřednou/ prakticky celý rok a za tu dobu odeslala na 800 depeší a dostala 300 pokynů. Připravila též plochy pro výsadky zbraní. /A.Bartoš žije v USA, Šikola v ČSFR./ Štokman se narodil 17.4.1920 v Buchlovicích.--Brněnské listy "Večerník" a "Lid.demokracie" přinesly články o návštěvě plk.Hockeyho a setkání s místními historiky v Moravském zemském muzeu. Setkání se účastnil také vlčnovský rodák, člen paraskupiny SILVER B, Jan Zemek. Group Captain Ron Hockey mj.vysvětlil, že dopravil Gabčíka, Kubiše a jejich druhy /celkem 7 mužů/ do Čech po té, co se první pokus o vysazení nezdařil; letadlo pilotované L.Anderlem se vrátilo s nepořízenou 7.listopadu 1941 "pro špatné počasí". Jako perličku plk.Hockey dodal, že když byl L.Anderle později ztracen nad Středomořím, přihlásilo se 6 anglických žen o vdovské přídavky; nevěděly o sobě.--M.Vostatek napsal do listu "Pernštejn" článek o dispečérovi čs.parašutistů škpt.J.Šustrovi, který před válkou sloužil v posádce v Pardubicích a později byl ve štábu vojenské obrany Prahy. Dr.Vostatek se nedávno sešel s rakouským občanem Vogtem, bratrancem Alfréda Bartoše a v den nedožitých 75.narozenin A.Bartoše zajeli do Sezemic, kde žil.--Vedoucí muzea v Lidicích, pí Anna Prágrová, se v červnu vzorně postarala o plk.Hockeyho a Marka Seamana z Imp.War muzea v Londýně; promítla oběma hostům angl.film o lidické tragedii. --Jaroslav Herman, který přispěl k čs.letecké historii /viz "ICARE" č.99 a 131!/ se 6.7. v Praze sešel s plk.Hockeym a píše nyní článek, ke kterému jsme mu z para archívu zapůjčili dvě fotografie. Sdělil nám, že také "Obrana lidu" měla zajímavý článek o Hockeym, ale že jej nemá. Kdo nám jej může poslat?--Ing.J.Vitáček nám poslal "Záznam o průběhu pietního shromáždění v Ležákách dne 23.června 1991". Jsme mu vděčni za všechna jména, která nám chyběla. Mezi účastníky tryzny byl i Jan Pavliš, mlynářský učeň ve Švandově mlýně v r.1942, který jen náhodou unikl popravě v Zámečku v Pardubicích. Jinak všichni obyvatelé Ležáků přišli o život, včetně dětí, až na 2 děvčátka: Jarmila Štulíková se nyní jmenuje Doležalová a Marie Štulíková je dnes Jeřábková. Byly v r.42 posouzeny jako schopné poněmčení a dostaly se do německých rodin. Obě rodiny dívky v r.1945 vrátily do Prahy. Obě strany udržují kontakt dodnes.--S.F. Berton dokončuje v Austrálii opravenou verzi studie "Depeše na přání Jindry".--Karel Niemczyk ze skupiny CALCIUM a Oldřich Pelc ze skupiny POTASH, oba rezidenti Austrálie, byli povýšeni na pplk.v.v. V Sydney zemřela nedávno manželka pplk. Pelce; posíláme mu naši upřímnou kondolenci.--Pod vedením red.J.Dreboty dostalo "Národní Osvobození" nový švih.. Zvlášť vynikající byla stránka věnovaná letošní tryzně v Resslově ulici.--Velitel paraskupiny CLAY, mjr.Ant.Bartoš, MC, navštívil letos Lanžhot. Přátelé ho přivítali srdečně.--V srpnu zemřel J.Vrbka-Machovský. Přijmění Vrbka přijal na počest svého kamaráda, který byl sestřelen nad Mnichovem, během letu do Čech. --Práce Davida Stafforda "Britain and European Resistance 1940-1945" je důležitým dokumentem a svědčí o pečlivém studiu archívů SOE /Special Operations Executive/. Tato organizace koordinovala výsadky v nacisty porobených zemích, včetně ČSR. Kniha má 295 stran, včetně kopií dokumentů, ale žádnou fotografii.--Dodatek k výše uvedené zprávě o smrti J.Vrbky-Machovského: zemřel v Břeclavi 10.8.91 v tamním domově důchodců.--

J.Čermota, J.Čoupek, K.Čurda, O.Dvořák, I.Eröss a A.Facuna, o kterém jsme psali nedávno. /Fotografie jsou v archívu gen.R.Krzáka./

Manželé Šprojcarovi, majitelé zahradnictví v Dašické ulici v Pardubicích, darovali letos květinovou výzdobu k pomníčku J.Potůčka-Tolara v lesíku u Trnové, kde byl zastřelen v r.42. Letošní tryzny se účastnil gen.Rudolf Krzák, jakož i zástpce města Pardubic.--Jak je známo, odhalil plk. Hockey svou desku v kostele v Resslově ulici 18.6. /se znakem 138.RAF peruti, které za války velel/. Kopie této desky měla být odhalena také v Lidicích, ale na radu gen.Krzáka byla umístěna v muzeu v Ležákách, místo v Lidicích. Plk.Hockey důvody uznal.--Jar.Čvančara nám poslal kopii přehledu depeší, které šly ze stanice "Libuše" do Londýna 12.5.42.--Ačkoliv člen paraskupiny OUT DISTANCE, Ivan Kolařík, požil jedu ve Vizovicích 1.4.42, byli za pomoc, kterou mu poskytli Gestapem 30.4. popraveni: plk.B. Hrušák, jeho manželka a dcera.--Vážným zájemcům pošleme text projevu plk.Hockeyho v kostele v Resslově ulici, jakož i český překlad.--Josef Pojar, kat.kněz a účastník paraskupiny GUMMIT, nám z Vídně sdělil, že byl povýšen na plk.v.v. Gratulujeme!--R.Ströbinger dokončuje v Mnichově rukopis o atentátu na Heydricha. Oceňuje, že "Kan.Listy" se soustavně zabývají historií našeho odboje za 2.války.

Tato deska na paměť statečného radisty paraskupiny SILVER A, Jiřího Potůčka-Tolara, byla odhalena 6.7.46 ve Vranově u Rokycan, kde až do svého odchodu za hranice žil. Vesnice Vranov čítala asi 450 obyvatel a v r.1960 se stala součástí Břas. Potůček tam měl domovské právo, ač se narodil v Bavorsku. Zahynul 2.7.42 u Trnové u Pardubic. /Tyto podrobnosti nám zaslal K. Gottwald ze Sezemic./

S 2. ČSL. PLUKEM NA FRONTĚ VE FRANCII

Pokračování se str.5.

ónu, aby nemusel jít pěšky. Jak krásné gesto, jaká to starost o vojáky! Několik mužů nasedlo, pan nadporučík Ř. také. Nikdy jsem již svého velitele neviděl, ale na ty vyleštěné holínky jsem nezapomněl. Jaká to byla paráda! Ale paráda není vojna. Npr. Ř. si to namířil do Bordeaux, kde ještě stihl letadlo neb loď do Anglie, dříve než Němci obsadili západní pobřeží Francie. V Anglii byl téměř o měsíc dříve než my. Takových bylo několik, říkali jsme jim "rychlá divize." Velení roty se ujal por. Míča, jeden z těch, kteří pochodovali, i když měl nohy odřené do krve. Pohodlné boty se ukázaly být jednou z nejdůležitější části výstroje.

První rozkaz, který por. Míča vydal zněl takto: "Rozbořile, tady máš 50 franků, vezmi si nějaké kolo ve vesnici a zajeď do vedlejší vesnice koupit chleba." Rozkaz jsem do posledního písmene provedl. Por. Míča se rozdělil o chléb s námi. Dne 16. června jsme nastoupili na vlak, který nás odvezl do města GIEN na řece Loire. Když jsme vystupovali z vlaku a seřadovali se, přiletěli nad Gien německé bombardéky. Schovali jsme se pod vlak. Němci se do nádraží nestrefili, snad se soustředili na mosty přes Loire a jiné cíle. Vypochodovali jsme z nádraží. Gien na mnoha místech hořel. Přišli jsme k řece Loire a překračovali jsme most, který byl značně bombardováním poškozen. Na levé straně u zábradlí ležel mrtvý francouzský voják. Nemohu napsat, že ležel tváří dolů, protože neměl tvář, neměl hlavu. Jeho levá ruka svírala bochník chleba. Překročil jsem mrtvého a vzhlédl na oblohu, zda nepřiletí nová vlna bombardérů. Obloha byla prázdná jen slunce bez ostychu a lítosti ozařovalo spustošené město. Vždyť slunce za dlouhé trvání t. zv. civilizace muselo být svědkem tak hrozných masakrů, že ztratilo cit před tisíci lety. Mrtvý 'poilu' mně nevycházel z mysli. Stal se mi symbolem nás všech - jak my tak také on se snažil překročit řeku, aby na jižní straně si odpočinul, nasytil se, a nějak se zachránil. My jsme neneslí nic cenného, 'poilu' nesl chléb, věčný symbol základní potřeby lidstva. Kdyby náš vlak přijel o 30 minut dříve, byli bychom na mostě také my, a někdo z nás, třeba i já jsme mohli zůstat na mostě ležet bez hlavy a bez bochníku.

Po přechodu mostu jsme zamířili východně podle břehu řeky. Poručík Stav si mne vyžádal pro doplnění jeho minometné čety, ne proto, že jsem byl vycvičeným minometníkem, ale protože za studentských let jsme spolu hráli mariáš. Minometná četa zaujala obranné postavení v hezkém zámku. Minomet byl postaven na dvoře a por. Stav vylezl na střechu s dalekohledem, aby řídil palbu. Desátník Skoumal mi ukázal jak mám "ládovat" minomet. Jiná četa obsadila břeh řeky pod námi. Byli jsme tam asi 2 hodiny, ale por. Stav neviděl nepřítele a proto se nestřílelo. Na naší pravici se rozštěkal kulomet, ale nevím po kom střílel. Přišel rozkaz k ústupu. Opět jsme pochodovali, snad celou noc a téměř celý den. To již bylo 17. června. K večeru jsme nastoupili do vlaku, s kterým jsme pokračovali v naší cestě na jih. Když se rozbřesklo dne 18. června, neměli jsme tušení že toho dne nás Němci dohoní.

Vystoupili jsme asi v 15 hod. ve vesnici Souesmes. Pochodovali jsme do vesnice a asi kolem 16. hod. jsme zaujali obranné postavení podél cesty, která vedla od východu k západu. Křižovatku cesty se silnicí vedoucí od severu k jihu chránil těžký kulomet. My pěšáci jsme byli v intervalech postaveni do příkopů s výhledem na sever. Rozkaz byl jednoduchý: "Když se objeví Němci, střílej!" Přede mnou byla louka a za ní stromy. Na cestu od severu jsem neviděl, protože jsem byl asi 150m vzdálen od křižovatky. Když se blížilo k 18. hod. zdálo se mi, že jsem zaslechl nějaký hluk na silnici. Než jsem hluk mohl rozpoznat uviděl jsem spojku, která běžela ke mně a volala: "Ústup, sraz na silnici". Skočil jsem do žitného pole za mnou a běžel až k silnici. Tam se již shromažďoval prapor. Když jsme tam byli všichni, pochodovali jsme na jih. Asi za hodinu jsme si sedli v lesíku a odpočívali. Tam jsme se dozvěděli, že dne 18. června bylo dohodnuto příměří mezi Francií a Německem a Francie byla rozdělena na okupovanou Francii a Vichy Francii. Když jsme opustili tu cestu v Soursmes, vstoupili jsme do Vichy Francie. Němci zůstali stát v Soursmes. Smrt, která nás po 9 dní provázela a nedočkala se, zklamaná zmizela.

Toho dne Winston Churchill pronesl v britské sněmovně druhou slavnou řeč:....."prohrajeme-li, celý svět včetně Spojených Států upadne do propasti nového věku temna. Buďme silní ve výkonu svých povinností a chovejme se tak, že i když britská říše a její společenství národů potrvá 1000 let, lidé budou říkat: "To byla jejich nejlepší hodina!" My jsme tu řeč neslyšeli. Ale i kdybychom o ni věděli nikdy by nám nepřišlo na mysl, že budeme svědky toho, jak se Churchillova slova o "jejich nejlepší hodině" uskuteční.

Pochodování brzy skončilo. Autobusy nás přivezly k nákladnímu vlaku. Jeli jsme přes Toulouse a Carcassone do přístavu Sete asi 100km západně od Marseille. Z 2 pluků, t.j. asi z 5000 mužů nás přišlo do Sete asi 2,400. Čsl. armáda přestala existovat. Velitelé nám dali volbu, zůstat ve Francii aneb pokračovat v boji evakuací do Anglie. Asi 1,500 vojáků - (většinou usedlíků) se rozhodlo zůstat ve Francii. Jen 850 až 900 mužů se přihlásilo odplout do Anglie. Z naší roty, která měla 150 mužů a 4 důstojníky, došlo do Sete 35 mužů a 2 důstojníci (Míča a Martinek). 29 mužů se rozhodlo zůstat ve Francii. Zbytek t.j. 7 mužů a 2 důstojníci se hlásili pro evakuaci do Anglie. Do přístavu připlula loď ROD EL FARAG, pod egyptskou vlajkou s anglickými důstojníky na palubě. Angličané nemohli poslat do Sete anglickou loď, protože by byla bombardována Němci. Bylo to poslední loď, která odjížděla z Francie se spojeneckými vojáky na palubě. Naše jednotky, které nebyly na frontě odpluly asi 2 dny před námi na lodi Mohammed El Kebir. Bylo jich také asi 900. Dne 20. června jsme se nalodili a přespali na lodi. Ráno 28. června 1940 jsme se shromáždili na palubě, abychom se rozloučili se šedovlasým francouzským důstojníkem. "Ať žije generál Faucher!" znělo ranním vzduchem. Generál Faucher, věrný Československu do poslední chvíle, přišel pozdravit své vojáky, kteří podle jeho slov byli ti "nejvěrnější z věrných".

ROD EL FARAG zvedl kotvy a odplul do Gibraltaru, kde se shromažďoval velký lodní konvoj. Po dvou či třech dnech čekání jsme vyplují hluboko do Atlantického oceánu, chráněni britskými válečnými loďmi. Vyhýbali jsme se Biskajskému zálivu, abychom nebyli snadným terčem německých ponorek a bombardérů. V Atlantiku se konvoj otočil a vracel se k britským ostrovům. Pluli jsme kolem Irska, a dne 12. července jsme přistáli v Liverpoolu.

Při dlouhé plavbě jsme často hovořili o válce a naší budoucnosti. O Francii jsme se mnoho učili v našich školách. Byla naším spojencem a přece nás v Mnichově opustila. Anglie neměla s ČSR smlouvu. Chamberlain se tehdy vyjádřil, že Anglie o nás velmi málo ví a odmítl s námi a pro nás bojovat. Jak se Angličané zachovají vůči nám, vojákům z té málo známé země? Jaký je způsob života v monarchii? Když jsme pohlíželi na přístav v Liverpoolu byla v našich myslích palčivá otázka: Co nás tu čeká? Během několika hodin jsme dostali odpověď, překvapující odpověď.

Ale to je předmětem "anglické" kapitoly.

/Adresa autora: L.Rozbořil, 627 Saylor Ave., Elmhurst, IL.60126, USA. Očekává komentáře pamětníků../

Z ČESKOSLOVENSKA

220 srpnových čísel "Kan.Listů" je na cestě do rukou téhož počtu skautských vedoucích v českých zemích; půjdou z Valašského Meziříčí.--Brožuru Ant.Vémoly "RNDr.Rudolf Plajner",67 stran,lze objednat za $5 na adrese:Ing.A.V.,Palackého 813,769 01 Holešov,ČSFR.--Paní J.Večeřová,vdova po MVDr.Prokopovi V.,navštívila se svou dcerou Řím a Benátky. Jinak bydlí v Kylešovicích u Opavy.--Smíchovský tank č.23 je nyní v muzeu ve Kbelích.--V Praze vyšel sborník referátů kongresu o divokých ovcích světa,který se v Praze konal loni.Články se týkají hlavně muflonů.--Třída SNB je nyní Vršovická. V tahu je také Fučíkova, Soudružská,Pionýrů, 25.února, U sovětské školy atd. Maxim Gorkij prý nikomu nevadí.--"Miss Československa 1991": Michaela Maláčová,19,studentka vys.školy zemědělské v Brně.Mezi soudci byl Karel Gott.--Vyšla nová kniha Boba Hurikána "Trampem do Orientu",119 stran.--Libor Hofman,redaktor "Junáka",by rád navštívil Kanadu.--Doc.ing. Jaromír Dušek nám z Prahy poslal článek o slavnostech barokních starokladrubských koní 28.7. a 4.8. Ideovým tvůrcem oslav byl nynější ředitel hřebčína ing.M.Šobr;choreografové byli z Rakouska a další koně zapůjčily Slatiňany a Bzenec. Něco takového dosud v Kladrubech nebylo..--Jaroslav Stopka opět čepuje pivo ve své soukromé pivnici na České ulici v Brně.--Také v Čejči je znovu deska TGM.--V Brně vzpomněli narozenin paní Hany Benešové.--Vyšla poštovní známka s Janem Palachem.--Čilí jsou skauti v Rokycanech. Podporuje je místní organizace soc. dem.--V Ostravě-Zábřehu konečně sundali kom.hvězdu na prodejně ESO.--Starostou Roztok u Prahy se stal Jan Chytil. Město najalo jednoho policajta a slíbilo mu koupit horské kolo;Roztoky mají totiž od nádraží k radnici serpentínu.--Arnošt Vostřejš s paní Lálou/z Brna/byli na Malorce.--U Čermáků v Hodkovičkách mají smutek:zemřel jim věrný pejsek Pajda.--Vyšlo další číslo "Ohnivých Listů"za redakce M. Gancarze. Je to list českých hasičů.--V Hradci vyšla knížka Stan Motla "A třináctý byl kat",97 stran. Jsou to rozhovory s vězni,kteří sedí v dnešní ČSFR po odsouzení za vraždu. Knihu lze objednat na adrese:Nezávislý novinář,Národní 17,110 00 Praha 1 za $5.--"Květy"přinesly rozhovor s ředitelem Aero Vodochody Z.Chalupníkem. Firma doufá,že uspěje na mez.trhu s Albatrosem.--Vyšlo nové číslo "Mykologického sborníku".--Doc.Jaromír Dušek školil pražskou jízdní policii u Děčína.--Vyšla první dvě čísla "Kladrubských Hipo-Ozvěn",které lze objednat přímo v Kladrubech n/L.--Jaroslav Dvořák je jednatelem Komitétu pro udržování památek z války roku 1866. Jeho adresa je:Lesní 870,503 46 Třebechovice p.Orebem,ČSFR. Lituje,že starý kom. režim dovolil demolici hostince "U města Prahy",kde pobýval rakouský generál Benedek. I zájemci ze zámoří se mohou stát členy spolku,jak dosvědčuje p.Vlach z Austrálie.--Ing.Jiří Voda,ředitel Voj.opravárenského podniku 064,Brněnská 700, 502 60 Hradec Králové,nám sdělil,že začali s výrobou tří typů nových sanitních vozů,pro export. Spolupracují se Škodou Mladá Boleslav. Jiným exportním artiklem bude dýchací přístroj PETTY s příslušenstvím,za $10.000. Vážným zájemcům poskytnem další informace.--"Skauting" přinesl životopis "Skaut a vědec",o MUDr.Josefu Charvátovi.--Také Prachatice mají svoji "Miss".--J.Gruntorád má své veřejné knihovně unikáty; adresa:Oldřichova 23, 128 00 Praha 2. Zajděte tam!--Mukl 50.let Josef Hinterholzinger přežil krutá léta a co nevidět dostaneme jeho adresu v Pardubicích.--O.Dvorský,61,vede skauty v Janovicích n.Úhlavou;kdo jim pošle odznaky,brožury a pod.? Adresa:Janovice n/Ú. č.74, 340 21,ČSFR.--Společnost přátel Kanady a RCI,má pražskou pobočku:c/oN.Matoušková,Nedašovská 350,155 00 Zličín.--Jana Bryndová,23, se zamýšlí věnovat problematice krajanského tisku v USA a v Kanadě. Plánuje návštěvu tohoto kontinentu.--Ing. A.Venclík z Ostravy-Poruba plánuje stavbu rodinných domků pro krajany v zámoří. Další data v redakci.--Sokolové v Děčíně sbírají peníze na zakoupení domku,kde se narodil zakladatel Sokola.--Plk.Hockey přijel do Sobětuch u Heřm.Městce,ale p.F.Pecka nebyl doma..--Informace o Brnu nám slíbil v krátkých článcích Jan A. Krystek,Vrchlického sad 2. --Drahoš Strnadel z Trojanovic dokončil video o našich krajanech v Texasu.Zamýšlí natočit něco podobného v Kanadě.--Časopis "Svět Čechů a Slováků"lze za $30:40 objednat na:Karmelitská 25,118 31 Praha 1.--Ve Žďáru n/S. měli pěknou besedu s plk.J.Svatoněm z Grand Valley,Ont.,který působí jako lektor angličtiny na místních školách. Aktivní je historik K.Černý.

Nedávno jsme přinesli obrázek Janečkovy vily v Týnci nad Sázavou, která se - jako slunečnice - otáčela po slunci. Čtenářka z New Yorku nám zapůjčila zajímavé foto z konce 20.let. Jsou na něm zleva: V.Sklenář, býv.paní Jiřího Janečka, manželka inž.Františka Janečka Milada, Jarmila Malá,manželka Rudolfa Janečka /kdo pamatuje ohřívače vody zn. RUJA?/ Anna, dr.Lída Holdová, zakladatel zbrojovky inž.František Janeček a dr.Hold. Vpředu jsou Františkovy děti Dáša a Marcel, který údajně žije v Kroměříži.

Skutečným požitkem pro milovníky koní bylo vystoupení čtyřspřeží kladrubských vraníků na Chlumu u Hradce Králové 6.7.91. Dovezli a odvezli v historickém kočáře p. biskupa Očenáška, který sloužil polní mši na památku několika tisíc padlých synů českých a moravských matek během bitvy v roce 1866 mezi rakouskými vojsky a pruskými vojsky. Rakušané válku prohráli, i když jim vedle Čechů a Moravanů pomáhali také Sasové. Účast vzácných černých lipicánů ze Slatiňan měl na starosti nový ředitel tamní chovné stanice, MVDr.Pavel Cikryt. /Nastoupil po docentovi Jaromírovi Duškovi./ Chov vraníků byl zachráněn koncem 30.let, díky docentovi Františku Bílkovi.

IN MEMORIAM

Seznam zastřelených civilních osob v letech 1948 - 51 na západních hranicích

	narozen	působnost útvaru
Alois Cafourek	28.7.1897	SNB Železná Ruda
Vilém Kmoch	25.2.1918	SNB Svatá Kateřina
Vojtěch Rygal, kněz	4.10.1910	SNB Aš
Ján Anděl	17.2.1911	SNB Karlovy Vary
Antonín Vrana	7.1.1927	SNB Aš
Antonín Weis	6.6.1923	SNB Aš
Josef Heczko	4.6.1926	SNB Český Těšín
Josef Marušák	27.2.1927	SNB Cheb
František Erkardt	15.4.1930	PS Černý Potok
Karel Ripl	6.2.1934	PS Plzeň
Arnošt Pommer	30.5.1930	PS Cheb
Zdeněk Macan	28.7.1927	PS Plzeň
Leo Bačik	22.6.1925	PS Znojmo
Matěj Langfenerov	23.1.1916	PS Sušice
Ján Bašta	15.4.1928	PS Karlovy Vary
Richard Kolenko	28.8.1911	PS Karlovy Vary
Ondřej Püchner	11.7.1923	PS Karlovy Vary
Dionýz Hemeš	18.5.1923	PS Bratislava
Štefan Korčák	9.8.1898	PS Boží Dar
Karel Ebensereit		PS Plzeň
Jiří Štrupl	9.1.1926	PS Tři Sekery
Jozef Stočes	29.12.1901	PS Loučné
Julius Štefanko	2.4.1922	při přechodu hranic stoupl na minu
Dorota Kovačiková	22.12.1922	PS Bratislava
Jozef Schubert	8.4.1914	PS Starý Hroznatov
Václav Kafránek	asi 34letý	PS CHeb
Boh. Steinacher	23.1.1919	PS 6393
Oskar Bergman		PS Lesní Zámek
Adolf Diviš	36letý	PS Šlapany
Jan Přikryl	11.7.1913	PS Cheb

Slavná tradice hřebčína

V roce 1979 oslavil náš nejstarší hřebčín Kladruby nad Labem 400 let svého trvání. Toto datum bylo zařazeno i do kalendáře kulturních výročí UNESCO. Hřebčín byl založen císařem Rudolfem II. v roce 1579 a zakládací listina je uložena ve vídeňském archívu a její kopie v hippologickém muzeu ve Slatiňanech.

Ještě před oficiálním založení hřebčína byli v Kladrubech chováni koně. Rudolf II. (1552—1612), velký milovník koní, vychovaný na španělském královském dvoře nechal dovážet do Kladrub španělské a částečně i italské koně a ve dvoře kladrubské obory vznikly rozsáhlé stáje a prvým správcem se stal Rudolf Breitenbach. V dnešní podobě byl kladrubský hřebčín vybudován za Karla VI. Původní renesanční zámek přestavěl v roce 1713 F. M. Kaňka a zámecký kostel z roku 1668 dostal svoji pseudorenesanční podobu v roce 1869.

Stále větší a větší sláva Kladrub byla přerušena v červnu 1757 po vítězství rakouské armády pod velením maršála Dauna v bitvě u Kolína nad armádou pruského Bedřicha II. Velikého. V bitvě zasáhli úspěšně jezdci „čeští holobrádci" a rozhodli tak již prohranou bitvu. Po vítězství byla 18. června sloužena v kladrubském kostelíku sv. Václava slavnostní mše. Ve dvoře tábořil dragounský pluk a ještě před koncem mše zachvátil požár celý hřebčín, který zničil všechny stavby, zbyly z nich jen holé zdi. Oheň pohltil cenné písemné materiály o historii hřebčína, naštěstí zde nebyli chovní hřebci a klisny, neboť z válečných důvodů byli převedeni na Žitný ostrov do Enyeadu. Chov koní byl v Kladrubech obnoven v roce 1771 a cílem chovu byli bílí a černí kočároví koně pro vídeňský dvůr. Zakladatelem je bělouš Generale, syn španělsko-italského hřebce Pepoli a klisny Moascau. Jeho chov za uplynulých více než 200 let prošel velkým vývojem, ale v podstatě zůstal kladrubský bělouš nádherným barokním koněm a to nejen kočárovým, ale všestranně užitečným.

Zakladatelem kladrubského vraníka byl Sacramoso, narozený v roce 1779, tato linie však zanikla, ale druhá linie Sacramosů se udržela až do dnešních dnů. Chov kladrubského vraníka byl po prvé světové válce zrušen a jen díky akademikovi Františku Bílkovi začalo se v roce 1938 s jeho regenerací. Ze zbytků několika vypůjčených nebo vykoupených klisen a z posledního hřebce Sacramoso XXXI, nazývaného Solo, byl pomalu obnovován chov kladrubského vraníka. Regenerace probíhala nejdříve v Průhonicích, po druhé světové válce ve Výzkumné stanici pro chov koní ve Slatiňanech. Dnes je již řadu let generace skončena a starokladrubský vraník opět existuje.

Později se začali v Kladrubech chovat i koně jiných plemen, polokrevníci i angličtí plnokrevníci, dnes čeští teplokrevníci a proto se původní bělouši a vraníci nazývají starokladrubskými koňmi, aby se zdůraznila jejich jedinečnost. Hřebčín Kladruby, který byl vždy majetkem vládnoucí rakousko-uherské dynastie, přešel v roce 1918 do majetku čs. státu a je skutečným reprezentantem chovu koní u nás. O kvalitě chovu svědčí desítky každoročně prodaných teplokrevníků do zahraničí na mezinárodních dražbách, úspěchy na sportovních kolbištích v soutěžích spřežení, ve sportovních soutěžích skokových a military i úspěchů na dostihové dráze, hlavně v překážkových dostizích v Pardubicích. Pravým reprezentantem je však starokladrubský bělouš a vraník.

Kladrubský hřebčín leží v polabské rovině, tvoří jeden velký přírodní park se staletými stromy, přímočaře řešenou komunikační sítí, kolem které jsou překrásné zelené louky a pastviny se stády chovných matek s hříbaty. Je to naše národní pýcha

PŘEMYSL NEUMANN

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Vítáme do světa nové české noviny v Austrálii. Odvážně je začala vydávat Jana Haberová,11-83 George St.,Parramatta,NSW 2150. Do red.kruhu získala mj.K.Wendta,Marcelu Čechovou,J.Kovaříčka,A.Nebeského,M.Ondráška,B.Šindlera,J.Plavce,K.Šindeláře a Č.Porkerta. Název listu "Australské Listy". První číslo má 20 stran zajímavého textu.--O majetkovou restituci v ČSFR se v Anglii stará Monika Robson,tel.071-377-4740. Kancelář v Praze je na č.32 Senovážné nám.,tel.228-894.--Co se stalo s naší čtenářkou B.Kopeckou v Norsku?--Se 16tiletou přítelkyní v Kanadě by si ráda dopisovala Markéta Moravcová,Dvořákova 667, 360 00 K.Vary-Stará role.--Činohra ND uvedla v Itálii Havlovu hru "Zahradní slavnost". Na turné je také balet Slovenského národního divadla.--Do Švýcar uplách kpt.policie Alexej Žák,na kterého Vojenský obv.soud v Brně vydal zatykač pro zneužívání pravomoci veřejného činitele.--Zásluhou prof.Josefa Kratochvila vyšlo v Mnichově č.78 vědecké revue "Ethologie".Obsahuje příspěvky dr.L.Broma z USA.--Luboš Šrámek /Francie/ navštívil ČSFR a hlavně Český Krumlov. Tam má být brzy Sedlákova ulice, po Mirkovi Sedlákovi,který kraj zastupoval v Praze jako poslanec.--Hrabě Otto Waldstein si s gustem ve Wuppertalu přečetl srpnové číslo "KL".--Skaut M.Miltner-Jestřáb se ve Švýcarsku sešel s prez.Havlem,býv.vodním skautem a poslal nám pěknou fotografii.--Ze Švýcar se ozval Jan Polínek, z Israele Robert Wiener.--Milena Vašíčková pracovala jako "nána" v Madridu; vrátila se do Pardubic.--M.Liškutín /Anglie/ se domnívá,že v případě,že V.Havel nechce být čs.prezidentem,že by vhodným kandidátem mohl být Tomáš Baťa, 76, protože "zná život". Nikdo jiný nerozumí tržnímu hospodářství lépe,než on.--Rev.dr.Jan Lang /Londýn/ byl na sjezdu býv.terezínských vězňů v ČSFR. /Měl radost,že jeho přítel Mirek Mansfeld byl povýšen na gen.letectva v.v. Rev.Lang bohužel zastavil další vydávání "Londýnských Listů".--George Telín z Pardubic má adresu:3 Bella Vista Rd.,Cailfield,Vict. 3161-Australia.--E.Brinzová je spokojena ve Vídni,ale šilhá po Kanadě. Přineseme její foto.--MUDr.Jara Moserová byla jmenována čs.velvyslankyní v Austrálii.--Plk.Jan Novák,MBE,rezident Austrálie, usiluje o úplnou rehabilitaci. Byl do února 48 zemským velitelem SNB na Moravě. Pochází z české Volyně.--V srpnu pobavil naše krajany na Tasmánii zpěvák Ivo Jahelka. Byl tam s paní Věrou. Vystoupili v Burnie a v Hobartu.--"Lid.Demokracie" měla delší článek o"australském sýrařském králi" Milanu Vyhnálkovi,který pochází z Hnátnice u Ústí n/O.--S dánskou podporou vyšla v Opavě zajímavá knížka prof.Jar.Pavlíka,CSc. "Dánsko",86 stran. Podobně vyšly brožury "Vysoké školy v Dánsku" a "Dánské školství". Prof.Pavlík působí na universitě v Opavě.--Alena Wostrá sestavila článek o českém básníkovi K.Maryskovi,který pochází z Třebechovic p.Orebem.Zemřel v Praze rok před "něžnou revolucí",t.j. v listopadu 1988.--Libuše Šlechtová /Sceaux,Francie/ cestuje s manželem po USA a Kanadě. Slíbila zavítat i do Toronta. Její otec vlastnil známou Šlechtovu restauraci ve Stromovce.--Čtenář,který si nepřeje být jmenován,nám zaslal fotografie "opatrovny vězňů" 50.let ruzyňské věznice,"čtyřky" v Bartolomějské ulici,pankráckého Nejvyššího soudu,soudní budovy v Hradci Králové. Všechno místa,na která postižení by nejraději zapomněli..--"Lidová demokracie" přinesla obsažný článek "O českých knihách za hranicemi vlasti" - o Petrovi Pastrňákovi,který obětavě prodává české knihy ve Vídni. Narodil se r.1945 v Lysé n.Labem. Nejprodávanějším autorem je Milan Kundera.

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHŮDKY

PARKLAND
MEAT PRODUCTS
ILJA
ŠANDA
2216 BLOOR WEST (u Runnymede)
TORONTO, ONT. M6S 1N4 TEL: 766-8338
Máme také houskové knedlíky.

NAŠI V USA

Dr.Peter Z.Brandler,býv.ředitel Českého útulku v Chicagu,má nyní adresu:6076 Plumas St.,Apt.D,Reno,NV 89509.--List "Televize"měla článek o brig.gen.J.Mašínovi a jeho synovi Ctiradovi. Paní Mašínová dostala 24 let vězení a zemřela na Pankráci.--Týž list otiskl vzpomínku na dřívějšího red."Hospodáře",Valčíka z Houstonu,TX.--Valné shromáždění SVU je v Chicagu 21.9.91.-Vlad. Machala se z NY odstěhoval.--Eva Newmanová,roz.Honolková,je stále aktivní v Montgomery,Alabama a okolí. Hlavně přednáší o Československu na školách. Její otec žil v Pardubicích.--Jan Kuncíř se v článku "Čs.zlato" znovu vrátil k faktu,že někteří američtí krajané byli za ztrátu majetku doma odškodněni z tohoto zlata, např.Victor Petschek dostal od americké vlády skoro 3 miliony dolarů. Autor se ptá,co se stalo s čs.zlatem,které Amerika vrátila v r.82;hodnota byla tehdy $236,640.000.--"Čs.týdeník" /26 Gruber Dr.,Glen Cove,NY. 11542,USA/ za redakce P.Biska neustále zlepšuje úroveň.--Jan Beneš /Kal./ navštívil Slovensko a napsal do "Pólu" článek "Pláč Vysokých Tater". Tvrdí,že ho často zastavila hlídka SNB,protože jel americkým autem s kalifornským číslem. Ptala se obvykle na věci,po kterých jí nic nebylo. Autor se podivoval restaurovanému spišskému hradu.--"MF" měla článek "U Boeingů se mluví česky":výkonným ředitelem pro mezinárodní obchod je krajan Peter J.Smutný.--V Chicagu zemřel 24.8. býv.čs.konzul Leopold Riedl,rodák z Bystřice pod Hostýnem.--Jay G.Polach,PhD. je "Consultant,Int.Economics,Energy,Management",225 Panorama Dr.,Oxon Hill,Md.20745,USA.Poslal nám několik vědeckých analýz,které by zasloužily překlad do češtiny.--Dr.Jan J. Neumann ze SanDiega,CA. pomohl organizovat 2.Czechoslovak Cultural/Genealogical Conference v St.Paul,MN.--Čs.Institut v LA uspořádal besedu s Vladimírem Hanzlem,osobním tajemníkem prez.V.Havla.--Dp.Andrej Hlinka těsně před svou smrtí v r.38 řekl přátelům:"Bratia moji,snážte se o plnú autonómiu nášho národa,ale celistvost republiky zachovejte neporušenú..."--L.Krátký z Laguna Hills,CA. se zotavuje po dvou operacích.--Jeho jmenovec Jiří vede pobočku Obč.Fóra v St.Petersburku,FL.--V Kalnoky Press,108 Florida Grove Rd.,Keasby,NJ 08832,USA, lze objednat za $12:95 knihu"Listen,Kids". Jsou to české pohádky přeložené pečlivě do angl. jazyka.--MUDr.Ed.Dvořák plánuje navštívit dp. Bernáčka ve Frýdku/M.--"Hlas národa"přinesl článek Ivana Krause "Nejchytřejší národ světa". Jsou to Češi..

HODLÁTE-LI KOUPIT NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..
obraťte se s důvěrou na
GEORGE J. B. DANES
Family Trust Corporation Realtor
Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/

Nové nařízení o minimální mzdě

Počínaje pracovním týdnem na který připadne 1. listopad 1991, budou platit nové sazby minimální mzdy:

ZÁKLADNÍ MZDY (zahrnují pracovní síly v domácnosti)

Základní (hodinová)	$ 6.00
Studenti mladší 18 let (hodinová)	$ 5.55
Číšníci ve výčepu lihovin	$ 5.50
Myslivecký/Rybářský průvodci (na den -5 hodin +)	$60.00
Myslivecký/Rybářský průvodci (méně než 5 hodin)	$30.00

Od 1. ledna 1992, vstoupí v platnost nové sazby minimální mzdy pro sezónní zemědělské dělníky pracující na sklizni ovoce, zeleniny a tabáku.

Dospělí	$ 6.00
Studenti mladší 18 let	$ 5.55

Maximální cena za ubytování a stravu, kterou třeba vzít v úvahu při kalkulaci minimální mzdy (týka se všech dělníků počínaje pracovním týdnem na který připadne 1. listopad 1991, a od 1. ledna 1992 také sezónních zemědělských dělníků.

Ubytování	- samostatné (týdně)	$27.80
	- skupinové (týdně)	$13.90
Jidlo	- (každé jednotlivě)	$ 2.20
	- (týdně)	$46.20
Ubytování a strava (týdně)		
	- samostatný pokoj	$74.00
	- skupinové ubytování	$60.10
Ubytování (týdně) pro sezónní zemědělské dělníky		
	- s příslušenstvím	$87.00
	- bez příslušenstvi	$64.20

Ministry of Labour
Ontario